

huà bǐng chōng jī

画饼充饥

出自：《三国志·魏书·卢毓传》

改编者：黄麟啸

sān guó shí qī guó jiā bìng bù tōng guò kǎo shì lái xuǎn bá guān yuán ér shì kào tā rén de tuī jiàn lái rèn mìng guān
三国时期，国家并不通过考试来选拔官员，而是靠他人的推荐来任命官
yuán rán ér yǒu tuī jiàn zī gé de rén wǎng wǎng zhǐ tuī jiàn yǒu míng shēng de rén dàn hěn duō shēng míng zài wài de rén zhǐ
员。然而，有推荐资格的人往往只推荐有名声的人。但很多声名在外的人只
xǐ huān kōng tán bù qiè shí jì tā men tōng guò xiāng hù chuī pěng lái tái gāo zì jǐ bìng méi yǒu zhēn cái shí xué zhè
喜欢空谈，不切实际。他们通过相互吹捧来抬高自己，并没有真才实学。这
shǐ dé guó jiā wú fǎ zhāo dào yǒu cái néng de rén wèi guó de wèi míng dì duì cǐ shí fēn bù mǎn tā shuō xuǎn bá hé
使得国家无法招到有才能的人。魏国的魏明帝对此十分不满，他说：“选拔和
tuī jiàn guān yuán bù néng zhǐ kàn zhè ge rén de míng shēng míng shēng jiù xiàng shì huà zài dì shàng de bǐng zhǐ néng kàn zhe xiǎng
推荐官员不能只看这个人的名声。名声就像是画在地上的饼，只能看着，想
chī què chī bù zhāo
吃却吃不着。”

huà bǐng chōng jī yuán yòng lái bǐ yù xū míng bìng méi yǒu shí jì yòng chù dàn xiàn zài rén men duō yòng tā lái bǐ yù
“画饼充饥”原用来比喻虚名并没有实际用处，但现在人们多用它来比喻
tōng guò kōng xiǎng lái ān wèi zì jǐ
通过空想来安慰自己。